

vidst, at der ikke kunde gjøres det mindste Krav fra Thingets Side paa at lære dem at kjende. Jeg har ikke bebrejdet den ærede Minister, at han har spurgt Biskopperne, det er ham frit overladt at spørge dem om hvadsombest. Naar der med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Børn vare bedre stiftede til at modtage Religionsunderviisning om Vinteren end om Sommeren, er blevet anført, at man nok kunde finde en Ting mindre ønskelig, men dog under visse Omstændigheder maa tage Hensyn til de særlige Forhold, saa er det ganske rigtigt; men det var netop igjennem denne Betragtning, jeg kom til min Mening; thi have Børnene mindre godt af Religionsunderviisningen om Sommeren, saa er der langt flere Børn, som have mindre godt af den, naar det er den stor Menighed de skulle confirmeres, end naar det er i en lille, og saaledes er det kun den mindste Deel af Børnene, man hegner om, dem i de mindre Menigheder nemlig. Men jeg troer forøvrigt ikke, at det saameget er de særlige Forhold, som her komme i afgjørende Betragtning, som det meget meer er vedkommende Biskops personlige Anskuelse om denne Sag, der bliver det Afgjørende. Derfor Afgjørelsen af disse Spørgsmaal laa i een Haand, kunde man sige, at der gif en eensformig Betragtning igjennem alle Afgjørelser af de specielle Tilfælde, men hvor enhver Biskop for sit Bispedømmes Vedkommende har Afgjørelsen i sin Haand, der berøer det ganske paa den forskjellige Opfattelse af dette Spørgsmaal, som de forskjellige Biskopper maatte have tilegnet sig, saaledes at mindre Menigheder i eet Stift kunde faae Tilfælde, til 2de Confirmationer om Aaret, mens det maaskee kunde blive nægtet større Menigheder i et andet Stift. Det bliver saaledes den vedkommende Biskops personlige Betragtning af Sagen, der faaer en langt større Indflydelse paa Udfaldet, end om Menigheden virkelig er en større eller en mindre.

Chr. Larsen: Der er udtalt en Betragtning af Sagen, som hvis den skulde faae Indflydelse paa nærværende Lov, vilde bevirke, at jeg ikke kunde stemme for den, nemlig den, som den høitærede Cultusminister har udtalt, og som ogsaa er gjort gjældende af den ærede

Jorlagsstiller, at de Børn, som skulle confirmeres om Sommeren, ogsaa skulde deeltage i den foregaaende Confirmationens-Forberedelse om Vinteren. Jeg seer aldeles ikke, at Forslaget vilde vinde noget, naar Børnene saa at sige skulde gaae et heelt Aar til Confirmationens-Forberedelse. Naar man navnlig tager Hensyn til dem, som især kunde trænge til den Lettelse, at kunne faae deres Børn confirmerede baade Sommer og Vinter, saa vil Byrden for deres Vedkommende være saa utaalelig, at jeg alene af den Grund ikke kan stemme for Forslaget, dersom en saadan Bestemmelse blev vedtaget.

Da Ingen flere begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.

Johansen: I Anledning af de Uttringer, der ere faldne, saavel fra den ærede Cultusminister, som fra flere Sider her i Thinget, skal jeg tillade mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Grundtvig: Jeg skulde foreslaae, at det blev henvisst til det Udvalg, der er bestemt at skulle nedsættes i Anledning af Forslag til Lov om Skolegangen, og som skal bestaae af 7 Medlemmer.

Formanden: Herimod er der Intet at erindre fra Forretningsregulativets Side, men det forekommer mig rigtignok, at det er to ganske ueensartede Lov.

Bed den derpaa foretagne Afstemning blev Forslaget om at nedsætte et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen, vedtaget med 53 Stemmer mod 4, og som Følge deraf bortfaldt det andet Forslag.

Formanden: Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne og henlede Opmærksomheden paa, at der er omdeelt Betænkning over Udkast til Lov om den svævende Statsgjæld; hvis Undringsforslag ønskes indgivne, bedes de afgivne i Bureauet inden Udgangen af Mødet paa Mandag.